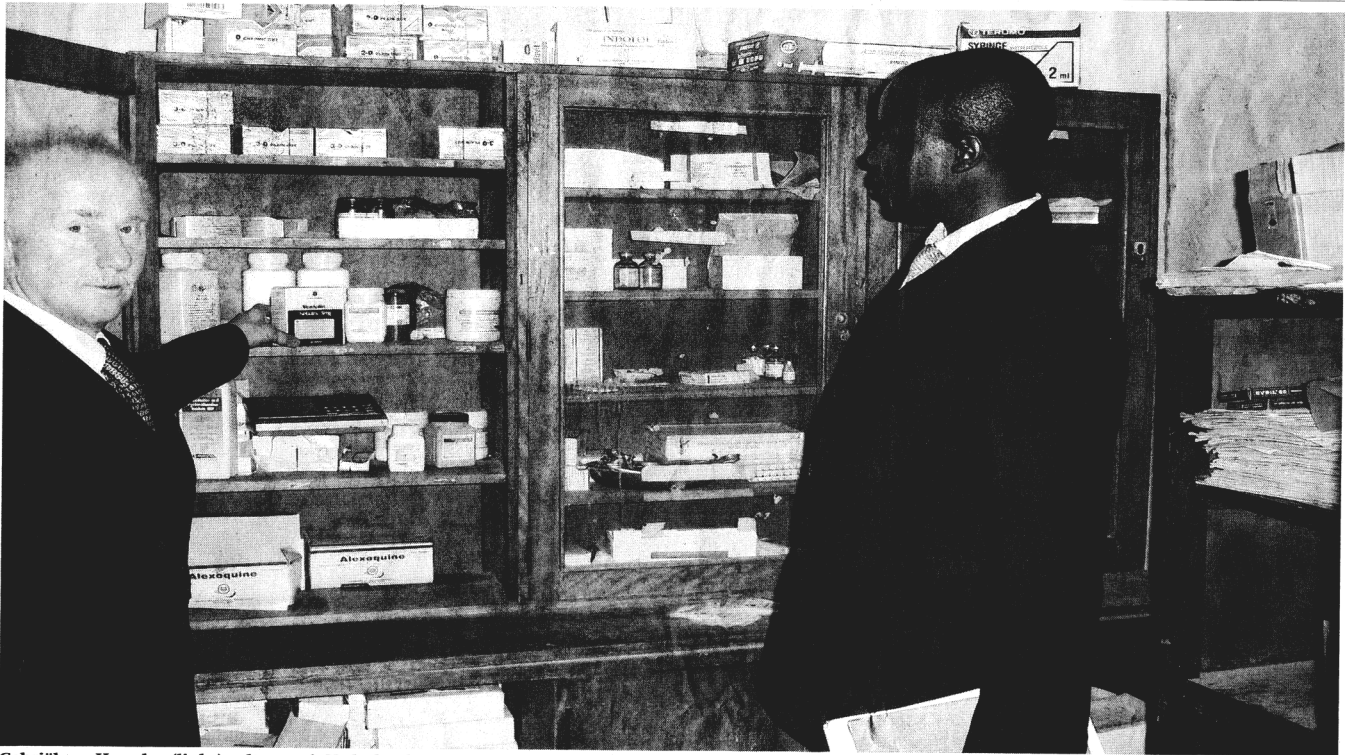




Gabriël van Heusden (links) vult met uit Nederland overgekomen spullen de medicijnkast aan van een ziekenhuis in Gambia.

Foto: Gonnelly van Erp

Jaarlijks een container vol voor Gambia

De Nijmeegse verpleegkundigen Gabriël en Gonnelly gingen op safari in Gambia en kwamen terug als ontwikkelingswerker. Hun voornemen: voortaan vier maanden per jaar werken in het land van de *smiling coast*.

Door FRANK HERMANS

NIJMEGEN • Hun plan staat vast: vanaf volgend jaar gaan Gabriël van Heusden en Gonnelly van Erp vier maanden per jaar naar Gambia. Ze blijven verpleegkundigen op de intensive care van het UMC St Radboud in Nijmegen: „Maar daarnaast willen we in Gambia een polikliniek opzetten, lesgeven in hygiëne en nog veel meer.”

Geld geven aan het Rode Kruis, Artsen zonder Grenzen en hoe al die andere hulporganisaties heten: prima. Maar Gabriël en Gonnelly willen zelf de handen uit de mouwen steken. Gabriël: „Dan weet je zeker dat er niks aan de strijkstok blijft hangen.” Gambia? De mini-republiek in West-Afrika is niet groter dan Noord-Brabant en Gelderland samen. Het is grotendeels moeraslandschap langs een rivier die het land als een splijtzwam in tweeën deelt. Bij de monding ligt een piepklein stukje kust. „Daaraan en aan de opvallend vriendelijke bevolking dankt Gambia zijn bijnaam: de *smiling coast*”, laat Gabriël horen dat hij ook op toeristisch terrein zijn mannetje staat. Maar in 2005

gingen zijn vrouw en hij er niet heen voor een strandvakantie: „We zijn echte natuurliefhebbers. We hebben er twee- tot driehonderd soorten vogels op film gezet.” Onvermijdelijk was dat daarnaast het oog viel op de nodige armoede. Zodat ze huiswaarts keerden met een extra koffer, die ene die gevuld is met idealen: „Sinds we dit gezien hebben, weten we dat we hier wat mee moeten.”

En alsof het zo moest zijn: bij terugkeer in het Radboudziekenhuis bleek anesthesist én Gambia-liefhebber Niels Vestergaard puur toevallig al gelijksoortige ideeën te hebben. „Hij had al de nodige contacten met enkele ziekenhuizen daar. We hebben de handen ineengeslagen en zijn

meteen gaan inzamelen voor Gambia.” Inmiddels weten ze dus ook hoe verbazingwekkend snel je een kolossale container volgestouwd krijgt met medische hulpmaterialen. Gabriël: „Dankzij de Radboud hebben we al een eerste container met onderzoekstafels, rolstoelen, stethoscopen, medicijnen en verbandmaterialen verstuurd. Veel zijn afgedankte spullen, maar in Gambia kunnen ze hun geluk niet op. Daar is gebrek aan ongeveer alles.” In november willen ze een tweede container verzenden: „Als het even kan, maken we daar een jaarlijkse traditie van.” Gabriël en zijn vrouw gaan binnenkort naar het Afrikaanse land om de spullen zelf naar de plaats van bestemming

te brengen: „Veel gaat naar een militair hospitaaltje waar arme burgers gratis geholpen worden.” Daarna gaan ze scholen af om speelgoed uit te delen: „We hebben van een Udense school driehonderd schoenendozen speelgoed meegekregen.” Hoe ze een en ander regelen in Nederland? „De schoorsteen moet blijven roken, dus gaan we in de tijd dat we in Nijmegen werken meer uren draaien. Maakt niet uit, want in Gambia is het leven zo relaxed dat je daar weer helemaal tot rust komt. Ook als je er geen vakantie viert.”

S Donaties voor Stichting Steun Aan Gambia zijn welkom onder bankrekeningnummer 469864559